

— И трички, и трички ще ти дадем, — извика по-малкото сестриче.

— Мамо, дай да поводя Пжструшка, — каза Митко.

— Не можеш, мама, мжничжк си още. Бати ти ще я поводи, а ти я карай отзад с баба си.

Батето поведе кравата. Митко взе една пржчка и тржгна редом с баба си. Двете момичета и майката вървяха от двете страни на кравата. От време на време те посягаха с ржце и я потупваха милувно по меката козина...

По Лев Толстой.

СИТ СВЕКЖР, СИТА СВЕКЖРВА.

Народна приказка.

Един свекжр и една свекжрва си взели снаха от друго село. Син им, шом се оженил, заминал по печалба и оставил при тях младата невяста.

Свекжрт и свекжрвата били много свидливи. Когато сядали да ядат, хапвали по два-три залъжа, и свекжра казвал: „Сит свекжр, сита свекжрва, дигай, невясто!“ И невястата дигала софратата. Свекжрт и свекжрвата си доядали скришом, а снахата премирала от глад.

